

[Ebba Strange]

Det ville fjerne megen usikkerhed og hemmelighedsfuldhed omkring efterretningstjenesten, hvis noget lignende blev indført i Danmark.

Rapporten skulle f.eks. indeholde antallet af henholdsvis slettede og nyoptagne personer, statistikker over efterforskningsskridt: aflytninger, brevåbninger, overvågninger m.v. – typiske sager, som efterretningstjenesten har beskæftiget sig med – samt resultater af efterretningstjenestens virksomhed i det forløbne år.

Svar (28/2 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som folketinget tidligere har haft lejlighed til at blive orienteret om, indeholder instrukserne for politiets efterretningstjeneste bl.a. beskrivelser af tjenestens arbejdsopgaver samt detaljerede beskrivelser af visse fremgangsmåder og af tilrettelæggelsen af tjenestens virksomhed. Det er min opfattelse, at det ville være forbundet med betydelige sikkerhedsmæssige betænkeligheder at lade politiets efterretningstjeneste udarbejde en årlig rapport vedrørende tjenestens virksomhed inden for disse instrukser eller vedrørende tjenestens forhold i øvrigt, f.eks. personalemæssige og administrative forhold. Denne opfattelse er i overensstemmelse med den opfattelse, som tidligere regeringer har haft til dette spørgsmål, og jeg kan derfor ikke tilslutte mig det forslag, som er rejst i spørgsmålet.

Spm. nr. S 699

Til *energiministeren* (15/2 85) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvornår og hvorfor har Danmark besluttet at opgive det krav til USA, som blev knæsat i en overenskomst i 1968, om, at USA skulle forpligte sig til ikke at anvende nukleart materiale overført fra Danmark til fremme af noget militært formål?«

Begrundelse

I en overenskomst af 29. februar 1968 mellem Den internationale Atomenergiorganisation, Danmark og USA om udøvelse af kontrol med nukleare materialers anvendelse fastslås i afsnit 2 og 3 en gensidig forpligtelse

for USA og Danmark til ikke at anvende det nukleare materiale, som udveksles mellem dem, til noget militært formåls fremme.

Overenskomstens bestemmelser på dette område er aldrig udtrykkelig sat ud af kraft, og det fremgår ikke af de kilder, spørgeren har haft til rådighed, at Danmark på noget tidspunkt skulle have ændret sin politik med hensyn til USAs anvendelse af nukleart materiale fra Danmark til militære formål.

Alligevel hævder energiministeren i sit svar af 13. februar 1985 på spørgsmål nr. S 647, at det er i overensstemmelse med dansk politik, at brugt brændsel fra forsøgsanlægget Risø anvendes i fremstillingen af atomvåben i USA.

Det må betyde, at Danmark på et tidspunkt har ændret sin politik på dette område, og spørgeren udbeder sig ministerens dokumenterede fremstilling af, hvornår og hvorfor dette er sket.

Det skal tilføjes, at den omtalte overenskomst står opført som fortsat gyldig i Dansk Lovregister 1984.

Svar (22/2 85):

Energiministeren (Enggaard):

Danmark, USA og IAEA indgik den 29. februar 1968 en overenskomst om kontrol med nukleare materialer, der udveksles mellem USA og Danmark.

Formålet med aftalen var at overlade kontrollen med de pågældende nukleare materialer m.v. til IAEA.

Efter at folketinget den 29. november 1968 enstemmigt havde meddelt sit samtykke til traktaten af 1. juli 1968 om ikke-spredning af kernevåben, ratificerede Danmark denne traktat. Inden for rammene af ikke-spredningstraktaten indgik Danmark og IAEA i 1972 en kontrolaftale med henblik på at sikre opfyldelsen af de i forbindelse med ikke-spredningstraktaten stillede betingelser. Indgåelsen af denne kontrolaftale medførte samtidig, at kontroloverenskomsten af 29. februar 1968 mellem Danmark, USA og IAEA blev suspenderet.

Når kontroloverenskomsten af 29. februar 1968 stadig er opført i Topsøe-Jensen: Dansk Lovregister, 1984, som er en privat udgivelse, kan det muligvis skyldes det forhold, at kontroloverenskomsten af 29. februar 1968 kun er suspenderet og ikke endeligt ophævet.